

ชื่อวิทยานิพนธ์	การสร้างตัวแบบทางสถิติเกี่ยวกับการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนของเยาวชนในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสุนารี สุวรรณโร
สาขาวิชา	วิธีวิทยาการวิจัย
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการว่างงานและการไม่อยู่ในระบบโรงเรียนของเยาวชนด้วยตัวแบบทางสถิติ การวิเคราะห์นี้เน้นศึกษากลุ่มเยาวชนที่มีอายุในช่วง 15 – 17 ปี ตัวแปรตามคือ “Non-participation” กำหนดจากเยาวชนที่ว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียน ตัวแปรอิสระคือ เพศ ศาสนา (อิสลาม หรือ ศาสนาอื่น ๆ) และตำบลที่เป็นภูมิลำเนาของเยาวชนในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดสงขลา ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลจากการสำมะโนประชากร ปี 2543 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร

เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางสถิติเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กเกินไป จึงนำพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรน้อยมารวมกับพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมและเรียกพื้นที่ใหม่นี้ว่า “Super-tambon” (ปัจจัยทางภูมิศาสตร์) และเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ระหว่างตัวแปรเพศและศาสนา จึงนำตัวแปรดังกล่าวรวมเป็นตัวแปรใหม่ “Gender-religion” (ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์) และเพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์และปัจจัยทางภูมิศาสตร์ การวิจัยนี้ใช้ ตัวแบบการถดถอยโลจิสติก แยกข้อมูลวิเคราะห์เป็นจังหวัดปัตตานีและจังหวัดสงขลา ใช้ Sum contrast แทนการใช้ Treatment contrast เปรียบเทียบอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนแต่ละระดับของปัจจัยกับอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนรวมหรือ โดยเฉลี่ย

กราฟช่วงความเชื่อมั่นของอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนและดัชนีความแตกต่าง (disparity index) ประเมินจากตัวแบบโดยใช้ Sum contrasts แสดงความแตกต่างของอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนระหว่างกลุ่มเพศ ศาสนาในพื้นที่ กราฟช่วงความเชื่อมั่นสามารถจัดกลุ่มได้เป็นพื้นที่ที่มีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่าอัตราโดยเฉลี่ย

ไม่แตกต่างจากอัตราโดยเฉลี่ยหรือต่ำกว่าอัตราโดยเฉลี่ย และสามารถตรวจสอบความแตกต่างของสัดส่วนการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนระหว่างกลุ่มเพศ-ศาสนาในแต่ละพื้นที่ จากกราฟ ช่วงความเชื่อมั่นของดัชนีความแตกต่าง ถ้าค่ามากกว่าศูนย์ทั้งช่วง แสดงว่ากลุ่มมุสลิมมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่ากลุ่มศาสนาอื่น ๆ ถ้าไม่แตกต่างจากศูนย์แสดงว่าอัตราการว่างงานหรือไม่อยู่ในระบบโรงเรียนระหว่างกลุ่มเพศ-ศาสนาไม่แตกต่างกัน ถ้าต่ำกว่าศูนย์แสดงว่ากลุ่มมุสลิมมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนต่ำกว่ากลุ่มศาสนาอื่น ๆ

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่าอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนของเยาวชน จังหวัดปัตตานี ร้อยละ 23.5 และร้อยละ 13.5 ในจังหวัดสงขลา อัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนจังหวัดปัตตานี สูงสุดร้อยละ 47 (มุสลิมชาย ในตำบลตุงงและตำบลบางตาวา) และต่ำสุดร้อยละ 0 (ศาสนาอื่นหญิง ในตำบลท่าเรือ) และในจังหวัดสงขลา สูงสุด ร้อยละ 37 (มุสลิมหญิง ในทางเหนือของสิงหนคร) ต่ำสุด ร้อยละ 1 (ศาสนาอื่นหญิง ในตำบลนาหว่า)

ในจังหวัดปัตตานีมีดัชนีความแตกต่างเกิดขึ้นใน 7 พื้นที่ เป็นศาสนาอิสลามมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยและความแตกต่างเป็นลบ ในตำบลปากล่อไม่สามารถระบุได้ว่ามีค่าดัชนีความแตกต่างสูงกว่าค่าเฉลี่ย ในทางตรงกันข้าม มุสลิมในพื้นที่ไม้แก่น มีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและความแตกต่างเป็นบวก

ในจังหวัดสงขลามี 7 พื้นที่ที่มุสลิมมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ย มุสลิมมีโอกาสน้อยในการศึกษาน้อยและมี 3 พื้นที่ที่มุสลิมมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแต่ไม่สามารถระบุถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่ม มุสลิมในตำบลสะกอมมีอัตราการว่างงานและไม่อยู่ในระบบโรงเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยและความแตกต่างเป็นบวก

เทคนิคการสร้างกราฟและการสร้างแผนที่ใช้ในการศึกษานี้ทำให้ง่ายต่อการระบุพื้นที่ที่จำเป็นจะต้องเพิ่มโอกาสและสร้างความเท่าเทียมกัน เนื่องจากมีความแตกต่างกันในเรื่องของโอกาสการเรียนและทำงานระหว่างกลุ่มสูง

Thesis Title	Statistical Modeling of Youth Unemployment and School Non-Attendance in Pattani and Songkhla Province of Thailand
Author	Mrs. Sunaree Suwanro
Major Program	Research Methodology
Academic Year	2010

ABSTRACT

The objective of this study was to examine the effects of demographic and geographic factors on the prevalence of youth non-participation in either at work or at school using statistical models. The analysis is focusing on youth aged 15-17 years. The outcome was the prevalence of youth non-participation, defined as not attending school and not employed in the workforce. The determinants were gender, religion (Muslim or Other), and regions based on sub-districts of Pattani and Songkhla provinces. Data were obtained from the 2000 Population Census of Thailand.

To overcome statistical problems due to small samples in the regions we combined adjoining sub-districts where necessary and referred to as super-tambons (a geographic factor). To allow for the possible interaction between the gender and religion, we combined them as gender-religion (a demographic factor). To allow for the possible interaction between the demographic factor and the geographic factor, the multiplicative logistic regression models were fitted separately to the data for Pattani and Songkhla. Sum contrasts were used instead of treatment contrasts to compare the non-participation rate for each level of a factor with overall mean non-participation rate.

The multiplicative parameters provide measures of non-participation and disparity index in the region.

The confidence intervals of the non-participation rates and the disparity indexes estimated from the models based on sum contrasts were able to classify the regions into groups according to whether the confidence intervals for the non-participation rates exceed, contain, or fall below the overall mean, and according to whether the confidence intervals for the disparity indexes exceed zero, contain zero, or fall below zero.

The preliminary results showed that in 2000 the non-participation rates were 23.5% in Pattani and 13.5% in Songkha. There were significant variations of non-participation rates in Pattani from 47% (Muslim males in Tuyong+BangTawa) to 0% (non-Muslim females in ThaRua) and in Songkhla from 37% (Muslim females in North Singha Nakorn) to 1% (non-Muslim females in Na Wa).

In Pattani, a high disparity index occurred in 7 regions with Muslims having a higher than average non-participation and negative disparity. In Phalo there is no evidence that the disparity index is higher than average non participation. In contrast, Muslims in the MaiKaen region have a lower than average non-participation and positive disparity.

In Songkhla there were 7 regions that Muslims had higher than average non-participation and disparity disadvantage. In 3 regions Muslims had higher than average non-participation but no evidence of disparity. Muslims in the Sakom region had average non-participation and positive disparity.

The plotting technique used in this thesis makes it easy to identify super-tambons that need urgent action to increase social justice because of high levels of inequality.